

[Aksel Larsen.]

ærede medlem hr. Axel Kristensen tale en hel del netop om dette. Hvis vi ser på disse beregninger fra venstre og de konservative, ser vi, at venstre og de konservative regner med, at lavtlønstillægget plus det, man kalder afsmitningen, vil betyde 250-300 mill. kr. om året. Dertil lægger man frejdigt dyrtidstillægene fra 1. marts 1963, som man kalkulerer til 550 mill. kr. Hvorledes man når frem til dette kolossale tal, er mig ikke helt klart. Man lægger hertil specielle lokal-tillæg på 50 mill. kr. og kommer altså op på et beløb af 800-900 mill. kr., som skulle være det samlede løntillæg, der vil blive ydet allerede fra 1. marts 1963. Dernæst gør man opmærksom på, at så kommer der nye dyrtidstillæg til september måned på grund af julipristallet. Man regner altså med en fortsat prisstigning. Venstre og de konservative gør opmærksom på, at i 1964 kommer der en generel lønstigning på 278 mill. kr. Ja, det er altså i dette som i det foregående tilfælde, hvad de tal, jeg her har citeret, angår, ikke bare for arbejdere, der er beskæftiget hos Arbejdsgiverforeningens medlemmer, men formentlig for alle arbejdere. Så tilføjer man, at så kommer der nok stadig prisstigninger og endnu flere dyrtidstillæg. Man skriver dog ikke her tallene, men når det er flere, kan det jo blive mange penge, når de to portioner, der skal udbetales 1. marts 1963, skulle udgøre 550 mill. kr. Dertil lægger man den forhøjede sygeløn, og så har man allerede inkluderet en efterløn, hvorom vi ikke ved andet, end at den højtærede arbejdsminister er ved at udarbejde forslag om en sådan. Den beregner man til 80 mill. kr.

Når man lægger disse tal sammen, der her er fremkommet, bliver det 1.235 mill. kr., hvortil altså skal lægges de prisreguleringstillæg, man regner med kommer til efteråret 1963 og i løbet af 1964. Ja, det lyder så ganske kolossalt, så man spørger sig selv: kan det være rigtigt, at dette lovforslag fra regeringen giver så meget, for hvis det skulle være tilfældet, så kunne vi vælge, om vi ville være sympatisk indstillet over for det eller blive forskrækkede over det, og sige, at det tror vi alligevel ikke det danske samfund har råd til i denne omgang. Men der kan gøres så mange beregninger.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen sagde, at socialistisk folkeparti jo var tynget af kommunisterne og derfor turde vi ikke tage en stilling. Jeg har i den anledning set efter i Land og Folk for i dag, og ser, at de har fundet ud af, at der skal ydes to dyrtidsportioner pr. 1. marts 1963 — de er da formodentlig ydet — på 140 mill. kr. tilsammen, og så kommer der en dyrtidsportion pr. 1. september på 60 mill. kr. Hvorfor én dyrtidsportion ikke skal være det halve af to, er ikke opklaret. Derpå kommer der et lavtlønstillæg i år; dér har man ikke taget land- og skovbrug med, men kun Arbejdsgiverforeningens medlemmer, det er 60 mill. kr. Og så regner man med det almindelige tillæg til beskæftigede hos Arbejdsgiverforeningens medlemmer, der skal træde i kraft pr. 1. marts 1964 på 120 mill. kr. Man lægger derpå 140 mill. kr. sammen med to gange 60 mill. kr. plus 120 mill. kr., og så tæller man det sammen og får det til 510 mill. kr. Ja, så studser man og siger: 510 mill. kr., det er egentlig mange penge, det er faktisk forbløffende, at det kan blive så meget, men når man selv regner efter — og jeg har også lært at regne i skolen, selv om man naturligvis kan begå fejl — så kommer man til 380 mill. kr. Hvor Land og Folk har fået resten af pengene fra, er altså ikke opklaret, så det bliver vi ikke så forfærdelig meget klogere af ud over, at vi kan se, at Land og Folk har det med at overdrive og har ønsket at sige, at regeringen kommer med større tillæg, end den faktisk kommer med. Jeg kan love det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, at vi ikke lader os imponere af den slags, heller ikke selv om det kommer fra Land og Folk.

Vi holder os til, hvad der står i lovforslaget, til arbejdere, beskæftiget hos Arbejdsgiverforeningens medlemmer. Vi kan så diskutere, hvor mange der er udenfor, og vi kan sige, at skønmæssigt er der nok lige så mange, og det vil altså koste lige så mange penge. Lad os alligevel holde os til det, der foreligger, for det er jo det eneste brugbare beregningsgrundlag, især eftersom vi nogenlunde har tallene på de arbejdere, det drejer sig om, i de svar, regeringen har givet på spørgsmål fra udvalget. Det ligger altså sådan, at der kommer 68 mill. kr. i år, og de fortsætter til